

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1, 2 i 3 decyzji Komisji C(2013) 3803 final z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie COMP/39226 — Lundbeck w zakresie, w jakim dotyczą one Arrow; lub
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji Komisji C(2013) 3803 final z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie COMP/39226 — Lundbeck w zakresie, w jakim Komisja nakłada w nim grzywnę na Arrow za porozumienia brytyjskie i duńskie; lub
- tytułem dalszego żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji Komisji C(2013) 3803 final z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie COMP/39226 — Lundbeck w zakresie, w jakim Komisja nakłada w nim grzywnę na Arrow za duńskie porozumienie i, w konsekwencji, obniżenie nałożonej grzywny; lub
- tytułem ostatniego żądania ewentualnego, obniżenie kwoty grzywny nałożonej zgodnie z art. 2 decyzji Komisji C(2013) 3803 final z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie COMP/39226 — Lundbeck; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne przy wydawaniu zaskarżonej decyzji, (i) nie wszczynając postępowania i nie prowadząc dochodzenia w rozsądnym terminie, (ii) nie udzielając dostępu do akt sprawy w odpowiednim terminie i we właściwy sposób oraz (iii) nie formułując uzupełniającego pisma w sprawie przedstawienia zarzutów.
- 2) Zarzut drugi dotyczący okoliczności, że Komisja nie wykazała w wymagany prawem sposób, iż Arrow i Lundbeck byli potencjalnymi konkurentami, w chwili gdy zawarli każde z porozumień.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący okoliczności, że Komisja nie wykazała w wymagany prawem sposób, iż każde z porozumień miało na celu ograniczenie konkurencji niezgodne z art. 101 TFEU.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący okoliczności, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności, zasadę nullum crimen nulla poena sine lege i zasadę pewności prawa, nakładając grzywnę na Arrow.
- 5) Zarzut piąty, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczący okoliczności, że Komisja niesłusznie uznała porozumienie brytyjskie i porozumienie duńskie za jednolite i ciągłe naruszenie art. 101 TFEU i naruszyła art. 25 rozporządzenia 1/2003⁽¹⁾, nakładając grzywnę na Arrow za duńskie poro-

zumienie po upływie terminu przedawnienia w zakresie nałożenia grzywien.

- 6) Zarzut szósty, podniesiony w dalszej kolejności, dotyczący okoliczności, że Komisja popełniła błędy przy obliczaniu kwoty grzywny, nakładając kwotę grzywny, która jest nieproporcjonalna do wagi zarzuconych naruszeń art. 101 TFEU.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 9 września 2013 r. — MedSkin Solutions Dr. Suwelack przeciwko OHIM — Cryo-Save (CryoSafe)

(Sprawa T-482/13)

(2013/C 313/63)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG (Billerbeck, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Thünken)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Cryo-Save AG (Pfäffikon, Szwajcaria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji R 1759/2012-4 Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 4 lipca 2013 r. i jej zmianę poprzez orzeczenie, że wniesione do OHIM przez skarżącą odwołanie jest zasadne, a sprzeciw powinien zostać oddalony;
- pomocniczo, stwierdzenie nieważności decyzji R 1759/2012-4 Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 4 lipca 2013 r. i przekazanie sprawy do zbadania przez właściwego eksperta OHIM;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „CryoSafe” dla towarów i usług z klas 5 i 40 — zgłoszenie nr 9 619 586

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Cryo-Save AG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „CryoSave” dla towarów i usług z klas 10, 42 i 44

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2013 r. — Navarra de Servicios y Tecnologías SA przeciwko Komisji

(Sprawa T-487/13)

(2013/C 313/64)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Navarra de Servicios y Tecnologías SA (Pampluna, Hiszpania) (przedstawiciel: A. Andérez González, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej spółki z wyraźnym obciążeniem kosztami strony pozwanej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 4 zarzuty.

1) Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu art. 107 ust. 1 TFUE

W tym zakresie podnosi,

— brak istnienia pomocy państwa, ponieważ w niniejszym przypadku nie doszło do interwencji państwa poprzez przekazanie zasobów państwowych, jako że brak było korzyści na rzecz podmiotów prowadzących działalność gospodarczą oraz z uwagi na brak zakłócenia konkurencji i zagrożenia dla wymiany handlowej pomiędzy państwami członkowskimi.

2) Zarzut drugi oparty na naruszeniu art. 107 ust. 2 TFUE, jak również protokołu w sprawie systemu publicznego nadawania w państwach członkowskich, dołączony do Traktatu z Amsterdamu z dnia 2 października 1997 r.

W tym zakresie zarzuca,

— konfigurację prawną usług publicznych, przy których konfiguracji, organizacji i finansowaniu przyznaje się szeroki zakres uznania państwom członkowskim.

— brak istnienia korzystniejszej sytuacji konkurencyjnej uzyskanej przez spółkę skarżącą, i

— brak spełnienia w niniejszej sprawie kryteriów pomocy z wyroku w sprawie Almark, ponieważ istnieje jasna definicja i zlecenie obowiązków związanych z usługą publiczną, oraz dokonano obiektywnego i szczegółowego wyliczenia finansowego, które nie przekracza kosztów związanych z wykonywaniem obowiązków związanych z usługami publicznymi.

3) Zarzut trzeci, oparty na naruszeniu art. 103 ust. 3 lit. c) TFUE z uwagi na istnienie w niniejszej sprawie obiektywnego interesu powszechnego, dla osiągnięcia którego sporny środek wydaje się właściwy i proporcjonalny i nie powoduje niepotrzebnych zakłóceń na rynku.

4) Zarzut czwarty oparty na przekroczeniu kompetencji pomiędzy przedmiotem zaskarżonej decyzji, a ostatecznym celem, do którego ona dąży, jak również na oczywistej dysproporcji pomiędzy celem teoretycznym zamierzonym celem, a konsekwencjami, do jakich prowadzi jej zastosowanie, które okazują się sprzeczne z interesem powszechnym i faworyzują interesy handlowe i gospodarcze konkretnego lub konkretnych podmiotów gospodarczych.